

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt IX. Quantum intersit inter libertatem vitæ huius ærumnosæ, & eam
qua primi homines ante suum lapsum fruebantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

eius vllus, rationi sentitur aduersus: quæ tanta boni perfectio, sanctis quidem mortalem vitam agentibus in desiderio est: sed quamdiu vel carne concupiscitur, re ipsa non habetur. Tunc ergo plena erit libertas, ait Augustinus, quando erit perfecta sanitas ac totius boni consummatio, victo omni ex parte peccato.

CAPVT IX.

Quantum intersit inter libertatem vitam huius ærumnose, et eam qua primi homines ante suum lapsum fruebantur.

P R I M I S autem hominibus plenam & integram dederat libertatē, qui fecerat rectos. Illi enim nulli tali rixa, qualem supra descripsimus, aduersus seipsos tentati atque turbati, in illo beatitudinis loco sua se cum pace fruebantur. Illi in bonis erant, quæ bonitate sui conditoris acceperant, in quibus nullum profecto patiebantur malum. vbi autem nihil sit mali, nihil etiam est omnino seruitutis. Quam igitur incunda libertas, bonisque mentibus optabilis, Dei voluntatem per omnia suauissimè summaque felicitate sequi, nulla aliorum cupiditate retrahente! Quanta autem quam tranquillæ potestatis fuerint, etiam in ijs moribus quibus alimenta sumuntur & digeruntur, in illa felicitate Paradisi; quis possit, vt certum est indagare, quis vt dignum est explicare? vbi absit vt credamus aliquid fuisse, vnde sensum nostrum siue intrinsecus siue extrinsecus, aut dolor pungeret, aut labor fatigaret, aut pudor confunderet, aut ardor ireretur, aut strigeret algor, aut horror offenderet. Nunc verò quoniam illam libertatem primi hominis culpâ perdidimus, vt sine tentationum experimentis & molestia reluctandæ quod bonum est operamur. vbi concupiscentia, etiam non ad hoc vicerit, vt perdat de sorte sanctorum; tamen vel ob id nocet, quòd sanctarum mentium minuat in bono delectationem. Quæ & quando nolumus, nec ei

nec ei membra nostra, vt impleat quod appetit, consentimus: habitat tamen in eis, & mentem resistētem repugnantemque sollicitat: vt ipse conflictus etsi non sit damnabilis, quia nō perficit iniquitatem; sit tamen miserabilis, quia non habet pacem. Quod incommodum eo grauius redditur, quo plus fuerit cōcupiscētia, vitæ prioris consuetudine tributum. Idcirco enim scriptum est, bonum esse homini, cūm tulerit iugum *Thren. 3.* Domini ab adolescentia sua. Ea nimirum nostra libertas est, iugum Domini ferre. Verūm non solūm hoc tollere iugum, sed etiā in iuuentute debemus. Quippe eis qui post decursæ iuuentutis annos iugum subierint, etsi vera, tamen valde adhuc imperfecta plerunq. libertas est. Stimulant eum peccata sua; exagitat conscientia; consuetudo delinquendi, & vsus erroris instabilem facit. Luctandum est diu huiusmodi viro, vt diuturna atque inueterata aboleat. huic in periculo res est, illi in tranquillo. denique sedebit ille singulariter (quemadmodum Propheta subiunxit) & silebit quietus & feriatu ab interpellatione mundanæ sollicitudinis & voluptatis, & diuinis suauiter vacabit oraculis. Iugo ergo Domini maturè suscepto, iucundior quidem fit ac plenior libertas, quām ijs plerunq. fit qui post longam seruitutem, nuncium vitiis iam primum remiserint. Attamē nemo est post primum illum primorum hominum lapsum, quantumcunque profecerit, quem non suis motibus interturbet cōcupiscētia: sæpe obstrepera, sæpe molesta est, & in suis collustationibus maiore spiritus robore superanda. Itaque nunc magna illa perdita libertate, homines etiam per Christum aliquousque restituti, ex ingenita nihilominus prauitate infirmi, & hostibus circumfusi, ijsdemque merito primæ præuaricationis obnoxij, & morti addicti, multum se arbitrantur adeptos, si id præstiterint quod fraticidæ dicitur: Subter te erit appetitus tuus, *Genes. 4.*

T

& tu

& tu dominaberis illius. Namque sancti modò, ad quos pertinet liberationis gratia, adhuc in malis sunt variis, ex quibus clamant ad Dominum: Libera nos à malo. Tenemus, ait Augustinus in Psalm. 64. lucem, umbra transiit; sed tamen adhuc in quadam captiuitate sumus: quamdiu enim sumus in corpore, peregrinamur à Domino. Si autè hìc se quis inuenerit ciuem Hierusalem, toleret captiuitatem, speret libertatem. Ille verò primus, quo cadente nos quoque corruimus, in suis bonis morte Christi non egebat, nec opus habebat eo adiutorio quod implorant isti, cùm dicunt: Video aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meae. In quo certamine laborantes ac periclitantes, dari sibi pugnandi vincendi que virtutem per Christi gratiam poscunt.

CAPVT X.

Quemadmodum dicat Augustinus maiorem nunc libertatem necessariam esse quam fuerit in primo statu.

MAIOREM sanè Augustinus libertatem nunc sanctis necessariam esse docet, quam primis hominibus donata sit. verùm maiorem, id est, potentiorē, non pleniorē atque integriorē dixit. Sic enim scriptum reliquit cap. 11. lib. de corrept. & gratia: Proinde etsi non interim latiore nunc, veruntamen potentiorē gratia indigent isti. Et quæ potentior gratia, quam vnigenitus Dei Filius pro eis homo factus, & ab hominibus peccatoribus crucifixus? Itaque maior, inquit, libertas est necessaria, aduersus tot & tantas tentationes, quæ in Paradiso non fuerunt, dono perseuerantiæ munita atque firmata: vt cum omnibus amonibus, terroribus, erroribus suis vincatur hic mundus. hoc sanctorū martyria docuerunt. Denique ille Adam & terrente nullo, & insuper contra Dei terrentis imperiū libero vsus arbitrio, non stetit, in tanta felicitate,

in tanta

Illà maior secundum extensionem, ista maior per insensationem.